

Arrest

nr. 172 986 van 9 augustus 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 26 november 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 november 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en van de beslissing tot afgifte van een inreisverbod van dezelfde datum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 juni 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 juli 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VAN ROSSEM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 12 november 2013 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering afgeleverd, dat luidt als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de heer die verklaart te heten:

[...]

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

X 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten; Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum.

Artikel 27:

X Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, in principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd.

X Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.

Artikel 74/14:

X artikel 74/14 §3,4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten waarvan het laatste hem werd betekend op 01.07.2013.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene zal worden teruggeleid naar de grens in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, om de volgende reden :

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.

Betrokkene heeft op 17.12.2012 een asielaanvraag ingediend. Deze aanvraag werd geweigerd door het CGVS op 15.03.2013. Betrokkene ontving vervolgens op 26.03.2013 per aangetekend schrijven een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13qq van 21.03.2013) geldig 30 dagen. Na een schorsend beroep werd betrokkene's asielaanvraag definitief afgesloten met een negatieve beslissing door de RVV op 18.06.2013. Betrokkene ontving vervolgens op 01.07.2013 per aangetekend schrijven opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13qq van 25.06.2013) geldig 30 dagen.

Op 18.10.2013 deed betrokkene te Antwerpen een verklaring van wettelijke samenwoning met de Belgische B.G. (geboren op 17.06.1992) Na onderzoek weigerde de Burgerlijke Stand van Antwerpen deze wettelijke samenwoning te registreren. Een verklaring van wettelijke samenwoning geeft betrokkene geen automatisch recht op verblijf. Een eventuele repatriëring van betrokkene betekent geen breuk van een eventuele relatie met B. G. maar enkel een tijdelijk scheiding. Dit brengt op zich geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel met zich mee.

Betrokkene is nu opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf. Hij weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

De beslissing tot vasthouding wordt genomen in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden :

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Gambia.

De eerste bestreden beslissing is het in deze bijlage 13septies vervatte bevel om het grondgebied te verlaten.

1.2. Op dezelfde dag wordt aan verzoeker ook een inreisverbod afgeleverd voor een termijn van drie jaar, om de volgende redenen:

"Inreisverbod

Aan de heer, die verklaart te heten

[...]

wordt inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen'2', tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 12.11.2013 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

X artikel 74/11, §1, tweede lid, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van drie jaar omdat:

□ 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

X 2° niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten, waarvan het laatste hem werd betekend op 01.07.2013. Gezien niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan, wordt aan betrokkene in toepassing van art. 74/11, §1, 2°, van de wet van 15.12.1980 een inreisverbod van drie jaar opgelegd. Registratie van wettelijke samenwoning met de Belgische B. G.(geboren op 17.06.1992) werd na onderzoek geweigerd door de Burgerlijk Stand van Antwerpen. Een verklaring van wettelijke samenwoning geeft betrokkene geen automatisch recht op verblijf. Een eventuele repatriëring van betrokkene betekent geen breuk van een eventuele relatie met B. Geerdens maar enkel een tijdelijk scheiding. Dit brengt op zich geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel met zich mee."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1.1. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker gerepatriëerd werd naar zijn land van herkomst op 27 november 2013.

2.1.2. Beide partijen zijn het erover eens dat verzoeker geen belang meer heeft bij het aanvechten van de eerste bestreden beslissing, zijnde het bevel om het grondgebied te verlaten, nu dit reeds werd uitgevoerd.

2.2.1. Ter zitting werpt de verwerende partij op dat verzoeker evenmin een belang heeft bij zijn beroep in zoverre het is gericht tegen het inreisverbod, nu hij zich in zijn land van herkomst bevindt en aldaar overeenkomstig artikel 74/12, §1 van de Vreemdelingenwet een opheffing of opschorting kan vragen omwille van humanitaire redenen.

2.2.2. De mogelijkheid tot het verzoeken om een opheffing of opschorting van het inreisverbod is op grond van de voormelde bepaling –die overigens voorziet in een aantal voorwaarden opdat het verzoek kan worden ingediend- staat er geenszins aan in de weg dat verzoeker ook de vernietiging van deze administratieve rechtshandeling kan vragen via de geëigende procedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De exceptie wordt verworpen.

2.3. Het beroep wordt dus enkel onderzocht voor zover het betrekking heeft op het inreisverbod.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Zoals reeds onder de hoofding over de ontvankelijkheid van het beroep werd gesteld, is het beroep slechts ontvankelijk in de mate dat het is gericht tegen het inreisverbod. Het enig middel zal dan ook slechts worden besproken in zoverre het op die beslissing betrekking heeft.

3.2. In het enig middel, in zoverre het betrekking heeft op het inreisverbod, stelt verzoeker onder meer dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met artikel 74/11, §1 van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat de duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval en dat zij hierdoor het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden. De verwerende partij heeft, zo betoogt hij, immers geen rekening gehouden met het feit dat zijn partner zwanger was van hun eerste kind.

3.3. De verwerende partij repliceert daarop in haar nota dat dit gegeven niet aan de gemachtigde ter kennis was gebracht op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, zodat geen rekening kon worden gehouden met het zwangerschapsattest. Zij wijst erop dat de regelmatigheid van een bestuurshandeling moet worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen.

3.4. Artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende omtrent het inreisverbod:

“§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen :

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden.

De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

(...)”.

De duur van het inreisverbod moet dus, overeenkomstig artikel 74/11, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van het geval.

Het klopt dat in de bestreden beslissing geen melding wordt gemaakt van de zwangerschap waarvan sprake en met betrekking tot dewelke bij het verzoekschrift een medisch attest wordt gevoegd, stellende dat mevrouw B.G. een eerste keer op zwangerschapscontrole kwam op 24/9/2013 en dat zij op 14 november reeds 19 weken zwanger was, en dat zij steeds vergezeld was van verzoeker. De verwerende partij verschuilt zich dan wel achter het argument dat de zwangerschap haar niet ter kennis werd gebracht, maar dit volstaat niet als verweer. Immers blijkt nergens uit de stukken van het administratief dossier dat verzoeker in de gelegenheid werd gesteld om zijn specifieke omstandigheden toe te lichten en in het kader daarvan melding te maken van de zwangerschap die op het moment van de beslissing al ongeveer halfweg was. Een zorgvuldig handelende overheid zou, opdat zij de duur van het inreisverbod kan bepalen rekening houdend met de specifieke omstandigheden van het geval, zich ervan moeten vergewissen dat zij op afdoende wijze is geïnformeerd over deze omstandigheden door, bijvoorbeeld, verzoeker hierover te horen. Volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie heeft de regel dat aan de adressaat van een bezwarend besluit zoals het thans bestreden, de gelegenheid moet worden gegeven om zijn opmerkingen kenbaar te maken voordat dit besluit wordt genomen, tot doel de bevoegde autoriteit in staat te stellen naar behoren rekening te houden met alle relevante elementen. Die regel beoogt met name, ter verzekering van de effectieve bescherming van de betrokken persoon, deze laatste in staat te stellen om een vergissing te corrigeren of individuele omstandigheden aan te voeren die ervoor pleiten dat het besluit wordt genomen, niet wordt genomen of dat in een bepaalde zin wordt besloten (HvJ 18 december 2008, C-349/07, Sopropé, pt. 49). Het blijkt niet uit de stukken van het dossier dat verzoeker daartoe in de gelegenheid werd gesteld. Het kan hem derhalve niet ten kwade worden geduid dat hij zich mogelijks nu voor de eerste keer kan beroepen op de zwangerschap.

3.5. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 74/11, §1 van de Vreemdelingenwet is aannemelijk gemaakt. Het middel is in de besproken mate gegrond.

4. Korte debatten

4.1. Het beroep tot nietigverklaring tegen de eerste bestreden beslissing is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing tegen deze beslissing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4.2. De verzoekende partij heeft wél een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de tweede bestreden beslissing. Toepassing makend van artikel 36 van het voormelde koninklijk besluit, kan worden gesteld dat de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, zonder voorwerp is. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 november 2013 tot het opleggen van een inreisverbod wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing in zoverre ze is gericht tegen de bij artikel 1 vernietigde beslissing is zonder voorwerp.

Artikel 3.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden voor het overige verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen augustus tweeduizend zestien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS